

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera, soudkyně Mgr. Lenky Bahýľové a soudce JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **UNIMONT, spol. s r. o.**, IČO: 15061221, sídlem Černilov 464, zastoupené advokátem JUDr. Mgr. Jaromírem Peterou, sídlem Fráni Šrámka 1139/2, Hradec Králové, proti žalovanému: **Státní zemědělský intervenční fond**, sídlem Ve Smečkách 801/33, Praha 1, týkající se žaloby proti oznámení žalovaného ze dne 11. 4. 2019, č. j. SZIF/2019/0282150, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2019, č. j. 11 A 101/2019 - 45,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2019, č. j. 11 A 101/2019 - 45, **se ruší.**
- II. Žaloba proti oznámení Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 11. 4. 2019, č. j. SZIF/2019/0282150, **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala dne 26. 9. 2017 ke Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu (dále jen „žalovaný“ či „SZIF“) žádost o dotaci na projekt z Programu pro rozvoj venkova s názvem „Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie“ (dále jen „projekt“), která byla zaregistrována pod č.

17/001/19210/452/133/001005. Projekt sestával ze tří zakázek: č. 1 – „Jednonosíkový mostový jeřáb“, č. 2 – „Klimatizační podstropní jednotka“, č. 3 – „Oprava zpevněné plochy“.

[2] Dne 6. 3. 2018 žalovaný zaslal žalobkyni oznámení o stanovení finanční opravy, v němž uvedl, že při kontrole plnění podmínek stanovených Pravidly, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 – 2020 (dále jen „Pravidla“), zjistil u zakázky č. 2 nedodržení minimální délky lhůty pro podání nabídek. Lhůta pro podání nabídek byla nižší (8 dnů) než lhůta uvedená v bodě 3.3.2 Příručky pro zadávání nabídek. Vzhledem k tomuto zjištění byla žalobkyni udělena finanční oprava ve výši 5 %, o niž bude po předložení žádosti o platbu snížena konečná částka dotace na uvedenou zakázku.

[3] Dne 19. 4. 2018 byla mezi SZIF jako poskytovatelem dotace a žalobkyní jako příjemcem dotace uzavřena Dohoda o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR (dále jen „Dohoda o poskytnutí dotace“ nebo „Dohoda“), podle níž činila celková výše přiznané dotace na projekt 620 750 Kč, a v níž se žalobkyně mj. zavázala dodržovat Pravidla. Po podpisu dohody o zahájení projektu podala žalobkyně dne 30. 11. 2018 žádost o platbu.

[4] Na základě protokolu o fyzické kontrole na místě realizace projektu ze dne 4. 2. 2019 bylo zjištěno, že oprava zpevněné plochy, respektive faktura číslo 20181092, nebyla zaúčtována jako investice, ale byla zaúčtována na investičním účtu 511200 jako oprava. Kontrolující správní orgán konstatoval, že podmínka zaúčtovat výdaje na investiční účet je uvedena v Pravidlech, která jasně stanoví, že pro opatření podpora investic na založení nebo rozvoj nezemědělských činností podle článku 19 odst. 1 písmen b) a e) lze dotaci poskytnout pouze na investiční výdaje, jak jsou definovány v kapitole 1 obecných podmínek Pravidel. Dne 4. 2. 2019 bylo žalobkyni odesláno oznámení o uložených opatření k nápravě, v němž jí bylo uloženo, aby do 28. 2. 2019 zaslala žalovanému doložení zaúčtování faktury číslo 20181092 na samostatném analytickém účtu, neboť daná faktura musí být zaúčtována jako investice. Žalobkyně podala proti kontrolnímu zjištění námitky, které žalovaný přípisem ze dne 19. 3. 2019, č. j. SZIF/2019/0223482, zamítl s odůvodněním, že dle Pravidel lze dotaci poskytnout pouze na investiční výdaje, jak jsou definovány v kapitole 1 Obecných podmínek pravidel.

[5] Dne 11. 4. 2019 bylo žalobkyni zasláno oznámení o výši dotace č. j. SZIF/2019/0282150, v němž žalovaný uvedl, že po ověření způsobilosti výdajů a ověření splnění veškerých podmínek pro proplacení finančních prostředků činí výše schválené dotace 0 Kč, protože u zakázky č. 3. nebyla faktura číslo 20181092 zaúčtována jako investice a je zaúčtována na neinvestičním účtu jako oprava. Tím došlo k porušení pravidel čl. 19 odst. 1 písmen b) a e) a proto došlo ke korekci výdajů, ze kterých je stanovena dotace, o 780 000 Kč a udělena sankce podle čl. 63 prováděcího Nařízení komise EU č. 809/2014 ve výši 56,54 %. U zakázky č. 2 byla rovněž zohledněna finanční oprava za porušení povinnosti dodržení lhůty pro podání nabídek u zakázky č. 2 v částce 6 738 Kč.

[6] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení oznámení o výši dotace Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 11. 4. 2019,

pokračování

č. j. SZIF/2019/0282150; toto oznámení považovala za rozhodnutí podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Městský soud v Praze (dále též jen „městský soud“) se v napadeném rozsudku nejprve zabýval povahou napadeného aktu a dospěl (na základě nálezu Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14) k závěru, že se materiálně jedná o rozhodnutí o nevyplacení dotace podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech (ve znění účinném do 11. 4. 2019), které je soudně přezkoumatelné (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015 – 48). Tímto rozhodnutím došlo podle krajského soudu ke konečnému zkrácení dotace, jež bylo provedeno jako výsledná finanční oprava v rámci administrace žádosti žalobkyně o platbu podle Pravidel. Městský soud následně shledal napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumatelným (byť na samé hranici přezkoumatelnosti) a zákonným (věcně správným).

[8] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v kasační stížnosti uplatnila kasační důvody vymezené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen. Tyto důvody následně podrobně rozvedla, s ohledem na výsledek řízení o kasační stížnosti nicméně není nutné zde uplatněnou argumentaci podrobně rekapitulovat.

[9] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení kasační stížnosti

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem. Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda žaloba proti „rozhodnutí“ žalovaného byla přípustná, neboť nepřipustnost návrhu je vadou, k níž je Nejvyšší správní soud povinen přihlížet i bez návrhu (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Právě takovou vadu Nejvyšší správní soud v posuzované věci shledal, neboť dospěl k závěru, že žalobou napadené oznámení o výši dotace Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 11. 4. 2019, č. j. SZIF/2019/0282150, není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s.

[11] Podle § 1 odst. 2 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o SZIF“) rozhoduje SZIF v souladu s právními předpisy, právem Evropských společenství a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, o poskytnutí dotace a kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace [písm. a)], a provádí Program rozvoje venkova podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího podpory pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova [písm. l)].

[12] Podle § 11 odst. 3 zákona o SZIF se na řízení o poskytnutí dotace a rozhodování v něm nevztahují lhůty pro vydání rozhodnutí, ustanovení o povinnosti umožnit účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ustanovení o vyrozumění účastníků řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání,

ustanovení o provedení záznamu o provedení důkazu listinou a ustanovení o vydání usnesení při provádění důkazu ohledáním věci na místě podle správního řádu.

[13] Podle § 11 odst. 4 zákona o SZIF dotace na opatření, jehož součástí je vypracování a předložení projektu žadatelem o dotaci, poskytuje SZIF na základě dohody o poskytnutí dotace, jejíž náležitosti jsou uvedeny v § 11 odst. 4 písm. a) až g) zákona SZIF. Podle § 11 odst. 5 věty první zákona o SZIF není na uzavření dohody o poskytnutí dotace podle odstavce 4 právní nárok.

[14] Ze zákona o SZIF tedy vyplývá, že SZIF poskytuje dotace buď tak, že žadateli vydá rozhodnutí podle správního řádu (tento postup se týká nárokových plošných dotací EU poskytovaných na základě příslušných dotačních nařízení vlády), nebo s žadatelem uzavře veřejnoprávní smlouvu podle správního řádu (tímto způsobem jsou poskytovány investiční nenárokové dotace EU), srov. Vlasák, D. Zákon o státním zemědělském intervenčním fondu. Komentář. Praha : Wolters Kluwer, 2019, Komentář pro Aspi k § 11.

[15] Ve věci není sporu o tom, že mezi stěžovatelkou a SZIF byla dne 19. 4. 2018 uzavřena Dohoda o poskytnutí dotace, která stanoví práva a povinnosti smluvních stran (poskytovatele a příjemce dotace) při poskytnutí dotace na projekt stěžovatelky. Tato Dohoda sice není obsažena ve správním spisu, který má Nejvyšší správní soud k dispozici, nicméně je veřejně přístupná z Registru smluv. Městský soud se v napadeném rozsudku povahou Dohody nezabýval, pouze její existenci (stejně jako stěžovatelka v žalobě) konstatoval v narační části odůvodnění. Žalovaný nicméně ve vyjádření k žalobě namítal, že by žaloba měla být odmítnuta, neboť se jedná o spor z veřejnoprávní smlouvy.

[16] Městský soud s odkazem na „§ 14e rozpočtových pravidel“, tj. zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“), a k tomuto zákonu se vztahující judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu vyhodnotil napadený akt žalovaného jako rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Argument žalovaného o nepřipustnosti žaloby pak vypořádal tak, že ve věci nevznikly pochybnosti o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím konečným, proti němuž již nelze uplatnit žádné opravné prostředky. Uvedl, že Pravidla upravují v článku 11 postupy pro odvolání žadatele a další postupy při neplnění podmínek Pravidel. Z písmene b) tohoto článku vyplývá, že pokud příjemce dotace po podpisu Dohody o poskytnutí dotace nesouhlasí s postupem řídicího orgánu SZIF, může postupovat dvěma způsoby: písemně se obrátit se žádostí o přezkum na Přezkumnou komisi Ministerstva zemědělství, nebo podat podle § 141 správního řádu návrh na zahájení sporného řízení. Městský soud se tedy neztotožnil s námitkou žalovaného, že podání návrhu na zahájení sporného řízení je nezbytnou podmínkou ve smyslu ustanovení § 5 s. ř. s. pro to, aby se žalobkyně ve správním soudnictví mohla domáhat ochrany svých práv. Dále uvedl, že podání žádosti o přezkum (prověření postupu) podle článku 11 písm. b) bodu 1 Pravidel není vyčerpáním řádných opravných prostředků.

[17] Uvedená argumentace Městského soudu v Praze je chybná. Předně je nutno uvést, že rozpočtová pravidla se na Dohodu uzavřenou mezi stěžovatelkou a SZIF na podkladě zákona o SZIF neuplatní.

pokračování

[18] Podle § 3 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech se dotací rozumí *peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel*. Dotace poskytované ze strany SZIF do režimu rozpočtových pravidel nespádají, neboť zdrojem těchto peněžních prostředků (dotací) je SZIF, který má vlastní rozpočet, jehož finanční zdroje jsou různorodé (§ 6a zákona o SZIF).

[19] Dále platí, že podle § 14 odst. 2 rozpočtových pravidel může dotaci poskytnout *ústřední orgán státní správy, Úřad práce České republiky, Grantová agentura České republiky, Technologická agentura České republiky nebo organizační složka státu, kterou určí zvláštní zákon*. SZIF je podle § 1 odst. 1 zákona o SZIF samostatnou právnickou osobou a správním úřadem, který náleží do působnosti Ministerstva zemědělství, mezi poskytovatele dotace podle rozpočtových pravidel tedy nespadá (srov. obdobné závěry ke Státnímu fondu životního prostředí v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 173/2012 – 44). Ostatně § 28 odst. 1 rozpočtových pravidel ve vztahu ke státním fondům výslovně uvádí, že poskytování dotací ze státního fondu včetně způsobu jejich poskytnutí upraví zvláštní právní předpis; tím je v posuzované věci zákon o SZIF, resp. rovněž zákon o zemědělství, provádějící nařízení vlády a přímo použitelné předpisy Evropské unie upravující financování společné zemědělské politiky (§ 11 odst. 1 zákona o SZIF).

[20] Na poskytování dotací ze strany SZIF se tedy aplikují jiné právní předpisy, nikoli rozpočtová pravidla. Dohoda o poskytnutí dotace je tedy dohodou uzavřenou zcela mimo režim rozpočtových pravidel.

[21] Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že Dohoda je veřejnoprávní smlouvou (subordinační) podle části páté správního řádu (§ 161). Při posouzení činnosti žalovaného, resp. aktů vydávaných SZIF na podkladě zákona o SZIF (nejedná-li se o rozhodnutí o poskytnutí dotace podle § 11 odst. 3 zákona o SZIF), je přitom nutno rozlišovat, zda se jedná o fázi před uzavřením veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace a fázi po uzavření této smlouvy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2013, č. j. 9 Afs 38/2013 – 53).

[22] Zatímco před uzavřením veřejnoprávní smlouvy může SZIF autoritativně rozhodovat jak o administraci žádosti o dotaci, tak o podmínkách jejího poskytnutí, a proto v této fázi mohou některé úkony SZIF naplňovat znaky rozhodnutí správního orgánu, které je způsobilé soudního přezkumu podle § 65 s. ř. s. (viz k tomu podrobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2013, č. j. 9 Afs 59/2013 – 45), po uzavření veřejnoprávní smlouvy se vztah mezi poskytovatelem dotace (SZIF) a příjemcem dotace (stěžovatelka) mění.

[23] Uzavřením veřejnoprávní smlouvy dochází k úpravě vztahu mezi příjemcem a poskytovatelem dotace, a to jak v oblasti práva hmotného, tak v oblasti práva procesního. Veřejnoprávní smlouva, stejně jako smlouva soukromoprávní, je primárně založena na smluvním konsenzu, tj. vzájemně adresovaných, obsahově shodných a v zásadě svobodných projevech vůle dvou nebo více stran. Zatímco však v soukromoprávních vztazích jsou účastníci smluvního vztahu v rovném postavení, při uzavírání smlouvy o

poskytnutí dotace dochází ke stanovení podmínek poskytnutí dotace poskytovatelem a smluvní volnost příjemce se omezuje na možnost tyto podmínky akceptovat nebo odmítnout. I pro smluvní strany veřejnoprávní smlouvy pak platí právní princip, že smlouvy se mají dodržovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2007, č. j. 2 Afs 58/2007 - 58, ze dne 22. 5. 2008, ze dne 14. 5. 2007, č. j. 2 Afs 49/2007 - 96, případně též rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 21. 5. 2008, č. j. Konf 31/2007 - 91).

[24] Jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 161 správního řádu, spory z veřejnoprávní smlouvy rozhoduje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy (§ 169 odst. 1 písm. d) správního řádu). Spory z veřejnoprávních smluv se řeší ve sporném řízení (§ 141 správního řádu). Platí přitom, že proti rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy nelze podat odvolání ani rozklad (§ 169 odst. 2 správního řádu). Teprve proti rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy je možné podat žalobu ke správnímu soudu, neboť tyto spory je nutné v souladu se zásadou subsidiarity správního soudnictví primárně posuzovat v rámci veřejné správy.

[25] Podle části XI Dohody o poskytnutí dotace s označením „*Snížení výše dotace, sankce za nedodržení podmínek pro poskytnutí dotace a odstoupení od projektu*“ se v bodě 1 stanoví pravidla uplatnění korekce dotace a v bodě 2 je pro účely postupu stanovování výše sankcí a finančních oprav odkazováno na platná Pravidla. Ta v části A (Obecné podmínky) bodě 11 (Postupy pro odvolání žadatele a další postupy při neplnění podmínek Pravidel) písm. b) umožňují příjemci dotace po podpisu Dohody o poskytnutí dotace v případě nesouhlasu s postupem SZIF/MAS (tj. místní akční skupiny – pozn. NSS) postupovat dvěma způsoby: *Zaprvé, písemně se obrátit na CP SZIF (tj. centrální pracoviště SZIF – pozn. NSS) se žádostí o prověření postupu RO SZIF (tj. regionální odbor SZIF příslušný k administraci žádosti o dotaci – pozn. NSS)/MAS. Pokud nesouhlasí ani po vysvětlení postupu ze strany CP SZIF, může se příjemce dotace písemně obrátit se žádostí o přezkum na Přezkumnou komisi Ministerstva zemědělství. Výsledek projednání žádosti na Přezkumné komisi sdělí Ministerstvo zemědělství příjemci dotace písemnou formou. Zadruhé, podle § 141 správního řádu podat na Ministerstvo zemědělství, odbor Řídicí orgán PRV návrh na zahájení sporného řízení. (...).*

[26] Pravidla tedy pro účastníky smluvního vztahu (Dohody o poskytnutí dotace) zakotvují způsoby možného řešení sporů z veřejnoprávní smlouvy, přičemž je na příjemci dotace, zda a který z nich zvolí. Podle Pravidel není nutné, aby stěžovatelka vyčerpala oba z možných postupů řešení sporu z veřejnoprávní smlouvy. Aby se však mohla domáhat soudní ochrany proti způsobu či výsledku posouzení vzniklého sporu, musí existovat rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., proti němuž může brojit žalobou. Za takové rozhodnutí přitom nelze považovat úkon poskytovatele dotace, který tento poskytovatel činí toliko na podkladě smluvních ujednání, resp. Pravidel, která se stala jejich součástí. Takovým rozhodnutím proto nebude v posuzované věci oznámení o výši dotace, pro němuž stěžovatelka brojila žalobou, neboť se nejedná o rozhodnutí, jímž by byl na úrovni veřejné správy konečným způsobem vyřešen spor z veřejnoprávní smlouvy; tím je pouze rozhodnutí příslušného nadřízeného správního orgánu podle § 169 odst. 1 písm. d) správního řádu.

pokračování

[27] Nutno podotknout, že takovým rozhodnutím nebude ani druhý ze způsobů řešení sporu z veřejnoprávní smlouvy (tj. rozhodnutí Přezkumné komise Ministerstva zemědělství o žádosti na prověření postupu RO SZIF/MAS), neboť tento zvláštní postup představuje toliko jakousi smluvní „nadstavbu“ řešení tohoto sporu, k němuž byl (dle Obecných podmínek Pravidel) příkazem ministra zemědělství zřízen speciální orgán. Tento zvláštní postup a jeho výsledek (rozhodnutí speciální přezkumné komise) nelze v konkurenci se sporným řízením zakotveným ve správním řádu upřednostnit či považovat za rovnocennou alternativu k rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy podle § 169 správního řádu. Pokud by tomu tak bylo, vedení sporného řízení podle § 141 správního řádu by se stalo zbytným, což nelze považovat za důsledek, který by byl zákonodárcem předvídan. Zákon o SZIF neobsahuje speciální úpravu pro postup v případě sporů z dohod o poskytnutí dotací, a proto je nutno se řídit obecnou úpravou veřejnoprávních smluv ve správním řádu (ostatně takový postup předvídají též Pravidla). Stěžovatelka podala žádost o přezkum podle Pravidel, proti rozhodnutí přezkumné komise však žalobou ani nebrojila (ostatně toto rozhodnutí bylo vydáno až po podání žaloby); i kdyby tak učinila, žalobu by nebylo možné projednat.

[28] Pokud tedy žalovaný stěžovatelce s odkazem na porušení Pravidel oznámil výši dotace v jiné než dohodnuté výši (resp. neposkytl jí žádnou dotaci), realizoval své oprávnění vyplývající mu z Dohody o poskytnutí dotace. Nesouhlasila-li stěžovatelka s oznámením o výši dotace, měla iniciovat zahájení sporného řízení podle § 169 ve spojení s § 141 správního řádu, neboť prostřednictvím sporu z veřejnoprávní smlouvy je poskytována ochrana kterékoli smluvní straně v případě námitky porušení ustanovení veřejnoprávní smlouvy, nesouhlasu s jejich výkladem nebo při neplnění smlouvy samotné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2013, č. j. 9 Afs 38/2013 – 53). V tomto řízení jsou oba účastníci (stěžovatelka i žalovaný) jako smluvní strany v rovnocenném postavení a mají v souladu s § 141 odst. 3 správního řádu postavení účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu.

[29] Teprve rozhodnutí příslušného orgánu (Ministerstva zemědělství) o sporu z veřejnoprávní smlouvy je za splnění dalších zákonem stanovených podmínek rozhodnutím přezkoumatelným podle § 65 odst. 1 s. ř. s. ve správním soudnictví (obdobně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2014, č. j. 7 Afs 126/2013 – 50, ze dne 5. 2. 2014, č. j. 1 Afs 116/2013 – 52). Sporné řízení iniciuje ta ze stran, která nesouhlasí s postupem druhé smluvní strany; ze správního spisu nicméně není zřejmé, zda tak stěžovatelka učinila. Nad rámce nutného odůvodnění lze podotknout, že žalobou napadené oznámení o výši dotace neobsahovalo jakékoliv vypořádání námitek stěžovatelky, jimiž se bránila proti nepřiznání dotace ze strany žalovaného. Přestože tyto námitky uplatnila rovněž v žalobě (zejména námitky týkající se jejího legitimního očekávání a uvedení v omyl ze strany žalovaného či námitky poukazující na rozpor mezi Pravidly a účetními předpisy, jejichž dodržení Pravidla příkazují), nebylo na ně dostatečně reagováno. Tento nedostatek by proto měl být zhojen právě rozhodnutím Ministerstva zemědělství podle § 169 správního řádu, bude-li ovšem sporné řízení zahájeno.

[30] Městský soud v Praze měl tedy žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou. Pokud tak neučinil, Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá, než aby

napadený rozsudek zrušil a žalobu odmítl z důvodu její nepřipustnosti sám (§ 110 odst. 1 věty první s. ř. s.).

[31] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Protože Nejvyšší správní soud rozhodl současně se zrušením rozsudku městského soudu i o odmítnutí žaloby, rozhodl rovněž o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí městského soudu (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). V daném případě nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení ani před městským soudem, ani před Nejvyšším správním soudem, protože žaloba byla odmítnuta. Vzhledem k tomu, že rozšířenému senátu byla k rozhodnutí předložena sporná právní otázka, zda se žalobci vrací soudní poplatek za žalobu, popř. za kasační stížnost, byl-li Nejvyšším správním soudem zrušen rozsudek krajského soudu a žaloba byla zároveň odmítnuta (RS 4/2021) – jako v této věci, po rozhodnutí rozšířeného senátu o této otázce bude případně rozhodnuto o vrácení soudních poplatků, které stěžovatelka v této věci za žalobu a kasační stížnost zaplatila.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu